

Fremsat den 1. marts 2024 af Torsten Gejl (ALT), Helene Liliendahl Brydenscholt (ALT), Sascha Faxe (ALT), Christina Olumeko (ALT), Franciska Rosenkilde (ALT), Mona Juul (KF), Søren Egge Rasmussen (EL) og Samira Nawa (RV)

Forslag til folketingsbeslutning

om en præcis metode til målopfølgning for 2025- og 2030-klimamålene

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte et forslag om ændring af klimaloven, så det fremgår direkte af lovtæksten, at 2025- og 2030-klimamålene og beregningen af reduktionsmankoen skal opgøres som et gennemsnit over henholdsvis 2024-2026 og 2029-2031.

Bemærkninger til forslaget

Danmark ønsker at være foregangsland for den grønne omstilling og arbejde aktivt for Parisaftalens mål om at holde den globale temperaturstigning nede på 1,5 grader celsius. Det var også derfor, at der blev indgået en bred aftale om, at Danmark skulle fastsætte reduktionsmål for vores drivhusgasudledninger («Aftale om klimalov», den 6. december 2019). Aftalen blev implementeret ved klimaloven, hvor det bl.a. nu fremgår af § 1, stk. 1 og 2, at Danmark skal reducere udledningen af drivhusgasser i 2030 med 70 pct. i forhold til niveauet i 1990, og at Danmark skal reducere udledningen af drivhusgasser i 2025 med 50-54 pct. i forhold til niveauet i 1990 (lovbekendtgørelse nr. 2580 af 13. december 2021).

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslaget bag lov nr. 965 af 26. juni 2020 om klima: »I forhold til vurderingen af, om Danmark har nået 70 pct.-målet, vil målet blive opgjort som et gennemsnitsmål over tre år for at minimere udsving i enkeltår, dvs. et gennemsnit af årene 2029-2031.« (Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 117 som fremsat, side 5). Af lov nr. 2387 af 14. december 2021 om ændring af lov om klima fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget: »I forhold til vurderingen af, om Danmark har nået 2025-målet, vil målet blive opgjort som et gennemsnitsmål over perioden 2024-26 i forhold til 1990, hvilket bidrager til at udjævne eventuelle udsving i enkeltår.« (Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 31 som fremsat, side 3). Et gennemsnitsmål sikrer en mere stabil vurdering af udviklingen i udledningerne.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har dog skabt tvivl om opgørelsesmetoden, da ministeren i svar til Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget fremhæver, at reduktionsmankoen for reduktionsmålene i 2025 og 2030 skal vurderes på baggrund af et punktmål i 2025 og 2030, jf. Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget, alm. del – svar på spørgsmål 274, folketingsåret 2022-23 (2. samling) og Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget, alm. del – svar på spørgsmål 153, folketingsåret 2023-24. Forslagsstillerne mener derfor, at klima-, energi- og forsyningsministeren handler i strid med intentionen i klimaloven, henset til lovbemærkningernes ordlyd.

Det uafhængige ekspertorgan, Klimarådet, der er nedsat som følge af klimaloven, vurderer, at årene 2024 og 2026 skal indgå i opgørelsen af 2025-målet, f.eks. i den årlige klimastatus og -fremskrivning, som klima-, energi- og for-

syningsministeren skal udarbejde i henhold til klimalovens § 6, og som bl.a. skal indeholde fremskrivninger for drivhusgasudledninger samlet og fordelt på sektorer. Klimarådet bemærker: »Udover selve den vedtagne politik og dens effekter spiller også regneteknik en væsentlig rolle for vurderingen af reduktionsbehovet. Lovbemærkningerne til klimaloven siger, at 2025-målet skal opgøres som et gennemsnit af årene 2024-26. Det mindsker nemlig betydning af udsving i enkelte år. I fremskrivningen opgøres reduktionsbehovet alligevel kun for 2025.« (»Klimarådet: Behov for mere klimapolitik frem mod 2025 end fremskrivningen viser«, klimaraadet.dk, den 14. juni 2023).

Cand.jur. og ekstern lektor i klima- og energiret på Syddansk Universitet Kenneth Andreasen understøtter Klimarådets synspunkt, da han bl.a. er citeret for at sige: »På den baggrund kan regeringen ikke anvende 2025 som et fast punktmål, uden at det er i strid med klimaloven. Hvis regeringen ønsker at ændre et indikativt mål til et fast mål, skal det efter min juridiske vurdering aftales med aftaleparterne og efterfølgende ændres i klimaloven« (»En række nye svar får partier til at rette hårdt angreb: Regeringen har pyntet på klimaregnskab«, www.berlingske.dk, den 23. oktober 2023).

Forslagsstillerne ønsker derfor, at § 1, stk. 2, i klimaloven ændres, så der tilføres et 2. pkt., så det direkte fremgår af lovteksten, at 2025-målet og 2030-målet og beregningen af reduktionsmankoen opgøres som et gennemsnit over henholdsvis 2024-2026 og 2029-2031.

Ved at indføre denne præcisering direkte i lovteksten vil der opnås en klar og entydig forståelse af, hvordan klimareduktionsmålene i klimaloven skal håndteres og opgøres. Dette eliminerer enhver tvivl om fortolkningen af loven og sikrer, at Danmark opfylder sine klimaforpligtelser på en retfærdig og gennemsigtig måde. En gennemsnitsmetode vil bedre afspejle den faktiske udvikling og reduktion i drivhusgasudledningerne, hvilket er afgørende for en effektiv og troværdig klimaindsats. Denne ændring vil derfor sikre, at Danmark bevæger sig mod en bæredygtig og ansvarlig fremtid med hensyn til klimaet.

Forslagsstillerne finder det afgørende, at klimaloven og dens intentioner respekteres, og at der sikres en retfærdig og effektiv indsats mod klimaforandringerne. Det er afgørende, at vi handler i overensstemmelse med lovgivningen, for at sikre en bæredygtig fremtid for kommende generationer.

Skriftlig fremsættelse

Torsten Gejl (ALT):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en præcis metode til målopfølgning for 2025- og 2030-klimamålene.

(Beslutningsforslag nr. B 189)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.